

[Finansministeren.]

loven vedtaget, så de kan komme i gang med arbejdet.

Hans Knudsen: Jeg skal ikke gøre noget forsøg på at trække denne debat om ligningsloven ud. De problemer, vi har diskuteret, har for næsten alles vedkommende været af en sådan art, at de fortrinsvis egner sig for videre behandling under udvalgsarbejdet. Men når jeg har taget ordet, er det, fordi jeg finder anledning til at protestere imod en enkelt udtalelse af det ærede medlem hr. Poul Møller, der i sit indlæg sagde, at jeg ikke havde meget tilovers for etableringsordningen. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede medlem hr. Poul Møller har denne misforståede opfattelse. Jeg har tværtimod i mit første indlæg sagt, at jeg rent personlig har haft gode erfaringer med hensyn til virkningerne. Det er sådan set ikke virkningerne af etableringsordningen, der giver mig nogen som helst anledning til at indtage det standpunkt, at ordningen kun forsøgsvis skal anvendes for det kommende år. Det er udelukkende af hensyn til den omstændighed, at det er mit indtryk, at ikke alle erhverv på samme måde udnytter eller kan udnytte denne særlige ordning. Derfor ønsker jeg meget, at vi under udvalgsarbejdet får nærmere oplysninger om dette spørgsmål, før vi endelig fastlægger det som en fast ordning fremover at give disse etableringslettelser.

Ølgaard: Jeg ville i og for sig ikke have bedt om ordet, hvis ikke det ærede medlem hr. Axel Sørensen havde tiltaget sig hele æren for forslaget om lettelser for de unge og fremstillede det, som om venstre havde været vrangvilligt og havde været imod denne bestemmelse. Det kunne det ærede medlem uden skade have sparet sig, for denne fremstilling er ikke rigtig. Vi har altid været tilhængere af princippet og er modstandere af de indsnævrede bestemmelser, som blev gennemført, blandt andet 125 pct.-grænsen, som det radikale venstre meget stædigt fastholdt. Jeg vil henstille til det ærede medlem, at han i stedet for at fremsætte sådanne politisk temmelig urigtige udtalelser sammen med mig forsøger at forbedre de pågældende bestemmelser, hvis det viser sig, at det er nødvendigt,

efter at vi har fået de oplysninger, som den højtærede finansminister har lovet os, hvilket jeg takker for.

Poul Møller: Må jeg sige til den højtærede finansminister, at det naturligvis er klart, at både den højtærede finansminister og jeg er i stand til at læse, og jeg har også godt kunnet læse de bemærkninger, der står om, at det eengangstillæg, der skal vedtages i dette efterår for alders- og invaliderentemodtagere, ikke har nogen betydning for denne ligningslovs bestemmelser, men at det først får betydning til næste år. Det var heller ikke det, jeg spurgte om, og det var i hvert fald ikke det, jeg mente med mit spørgsmål. Det, jeg mener, er, at man nu, hvis dette forslag går igennem, får gennemført en ligningslov, hvor man siger, at maksimalindkomster på op til 7 000 kr. i hovedstadsområdet får et nedslag, medens i landdistrikterne kun indkomster på op til 5 800 kr. får det. Man har forøget forskellen. Medens man andre steder i dette høje ting arbejder på at formindske forskellen, går man her i retning af at forøge den. Så kan man sige: ja, men det er nødvendigt at gøre det, for at aldersrentemodtagerne skal være skattemæssigt ligestillet, men man må ikke glemme, at når man kommer op på 7 000 kr. og 5 800 kr. i skattepligtig indkomst, så er der mange personer i gruppen, som ikke har deres hovedindtægt som aldersrentemodtagere, men som har andre indtægter ved siden af aldersrenten. Og der er da ingen tvivl om, at hvis vi nu fastsætter dette med de 7 000 kr. i hovedstadsområdet og 5 800 kr. i landdistrikterne, så forøger vi denne forskel, fordi vi foreslår maksimalindkomsterne forøget med 300 kr., 200 kr. og 100 kr., og så arbejder vi os ud i et system, som en skønne dag virker lige så skævt og utilfredsstillende for de forskellige grupper på land og i by, som det er tilfældet med aldersrentesatserne i dag. Den højtærede finansminister vil måske allerede i det kommende skatteår komme til at mærke i sin kasse, hvad det kommer til at koste at få rettet dette op. Det problem, jeg rejste, var, at der bliver konformitet mellem de bestræbelser, folketinget udøver i aldersrentelovgivningen og i skattelovgivningen, det var naturligvis ikke spørgsmålet om, hvorvidt det tillæg, der nu vedtages,